

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-מעשה O story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

מנחות-המנחות והנסכים		Talmud Navigator												
מנחות-המנחות והנסכים	מנחות-המנחות והנסכים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא, דפיגל בשחיטה.	לא, דפיגל בשחיטה.		!											קב.
אבל פיגל בזריקה מאי? הכי נמי דמטמא טומאת אוכלין, אדתני: פיגל במנחה מטמא טומאת אוכלין, ליפלוג בדיוה: במה דברים אמורים - דפיגל בשחיטה, אבל פיגל בזריקה מטמא טומאת אוכלין	אבל פיגל בזריקה מאי? הכי נמי דמטמא טומאת אוכלין, אדתני: פיגל במנחה מטמא טומאת אוכלין, ליפלוג בדיוה: במה דברים אמורים - דפיגל בשחיטה, אבל פיגל בזריקה מטמא טומאת אוכלין		ז											קב.
פיגל במנחה איצטריכא ליה, דאע"ג דפיגל בקמיצה, דקומץ במנחה כשחיטה דמי, אפי' הכי מטמא טומאת אוכלין, הואיל והיתה לו שעת הכושר מעיקרו.	פיגל במנחה איצטריכא ליה, דאע"ג דפיגל בקמיצה, דקומץ במנחה כשחיטה דמי, אפי' הכי מטמא טומאת אוכלין, הואיל והיתה לו שעת הכושר מעיקרו.		!											קב.
אפילו תימא לן ממש ואפילו תימא דפיגל בזריקה, דאי בעי פריק אמר, אי בעי הוה זריק לא אמרין.	אפילו תימא לן ממש ואפילו תימא דפיגל בזריקה, דאי בעי פריק אמר, אי בעי הוה זריק לא אמרין.	רב אשי: אמריתיה לשמעתיא קמיה דרב												קב.
כל שהיתה לה שעת היתר לכהנים - אין מועלין בה, וכל שלא היתה לה שעת היתר לכהנים - מועלין בה, ואיזהו שעת היתר לכהנים? שלנה ושנטמאת ושיצאה, ואיזו היא שלא היתה לו שעת היתר לכהנים? שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה	כל שהיתה לה שעת היתר לכהנים - אין מועלין בה, וכל שלא היתה לה שעת היתר לכהנים - מועלין בה, ואיזהו שעת היתר לכהנים? שלנה ושנטמאת ושיצאה, ואיזו היא שלא היתה לו שעת היתר לכהנים? שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה, ושקבלו פסולין וזרקו את דמה	מיתבי, כלל אמר רבי יהושע:							ז					קב.
שלנה ושנטמאת ושיצאה	שלנה ושנטמאת ושיצאה	קתני מיהא רישא:							ז					קב.
מאי לאו לנה ממש, והא הכא דאי בעי הוה זריק הוא, וקתני דאין מועלין	מאי לאו לנה ממש, והא הכא דאי בעי הוה זריק הוא, וקתני דאין מועלין								ז					קב.
לא, ראוייה לצאת וראוייה לטמא.	לא, ראוייה לצאת וראוייה לטמא.								!					קב.
אבל לינה ממש מאי? הכי נמי דמועלין, האי כל שהיתה לה שעת היתר לכהנים וכל שלא היתה לה שעת היתר לכהנים, כל שיש לו שעת היתר לכהנים אין מועלין בה, וכל שאין לו שעת היתר לכהנים מועלין בה מיבעי ליה	אבל לינה ממש מאי? הכי נמי דמועלין, האי כל שהיתה לה שעת היתר לכהנים וכל שלא היתה לה שעת היתר לכהנים, כל שיש לו שעת היתר לכהנים אין מועלין בה, וכל שאין לו שעת היתר לכהנים מועלין בה מיבעי ליה								ז					קב.
מעילה אטומאה קא רמיח? מעילה משום קדושה ולא קדושה היא, לבתר דפקעה לה קדושתיה במאי הדרא רכבא לה? טומאה משום אוכלא ולא אוכלא היא, כל הויא דלא משוי ליה אוכלא אינה מטמאה טומאת אוכלין.	מעילה אטומאה קא רמיח? מעילה משום קדושה ולא קדושה היא, לבתר דפקעה לה קדושתיה במאי הדרא רכבא לה? טומאה משום אוכלא ולא אוכלא היא, כל הויא דלא משוי ליה אוכלא אינה מטמאה טומאת אוכלין.	אלא אמר רב אשי:							!					קב.
המביא אשם תלוי וגודע שלא חטא, אם עד שלא נשחט נודע לו - יצא וירעה בעדר, דברי רבי מאיר	המביא אשם תלוי וגודע שלא חטא, אם עד שלא נשחט נודע לו - יצא וירעה בעדר, דברי רבי מאיר	מיתבי: [רבי מאיר]							ז					קב.
ירעה עד שיטתאב, ויכמר ויפלו דמיו לנדבה	ירעה עד שיטתאב, ויכמר ויפלו דמיו לנדבה	חכמים:							ז					קב.
יקריב, שאם אינו בא על חטא זה הרי הוא בא על חטא אחר	יקריב, שאם אינו בא על חטא זה הרי הוא בא על חטא אחר	רבי אליעזר:							ז					קב.
משנשחט נודע לו - הדם ישפך והבשר ישרף	משנשחט נודע לו - הדם ישפך והבשר ישרף								ז					קב.
נזרק הדם - הבשר יאכל	נזרק הדם - הבשר יאכל	[חכמים]							ז					קב.
אפי' הדם בכוס - יזרק והבשר יאכל	אפי' הדם בכוס - יזרק והבשר יאכל	רבי יוסי:							ז					קב.
רבי יוסי בשיטת ר"ש אמר	רבי יוסי בשיטת ר"ש אמר	ואמר רבא:							ז					קב.
כל העומד לזרוק כזרוק דמי	כל העומד לזרוק כזרוק דמי	דאמר: [רבי שמעון]							ז					קב.
מידי הוא טעמא?	מידי הוא טעמא?								ז					קב.
היינו טעמא דר' יוסי, דקסבר: כלי שרת מקדשין את הפסולין לכתחילה ליקרב.	היינו טעמא דר' יוסי, דקסבר: כלי שרת מקדשין את הפסולין לכתחילה ליקרב.	אמרי במערבא משמיה דרבי יוסי בר חנינא:							!					קב.
מדאמר רבי שמעון: כל העומד לזרוק כזרוק דמי, כל העומד לשרוף נמי כשרוף דמי, נותר ופרה אמאי מטמאין טומאת אוכלין? עפרא בעלמא נינהו	מדאמר רבי שמעון: כל העומד לזרוק כזרוק דמי, כל העומד לשרוף נמי כשרוף דמי, נותר ופרה אמאי מטמאין טומאת אוכלין? עפרא בעלמא נינהו	רב אשי לרב כהנא:							ז					קב.
חיבת הקודש מכשרתן.	חיבת הקודש מכשרתן.	א"ל: [רב כהנא]							!					קב.
נהי דמהניא להו חיבת הקודש לאיפסולי דגופיה, ליקרויי טמא נמי למימני ביה ראשון ושני? תפשוט דבעי ריש לקיש:	נהי דמהניא להו חיבת הקודש לאיפסולי דגופיה, ליקרויי טמא נמי למימני ביה ראשון ושני? תפשוט דבעי ריש לקיש:	רבינא לרב אשי:							ז					קב.
צריד של מנחות, מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני	צריד של מנחות, מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני	[ריש לקיש]							ז	^				קב.
כי מיבעיא ליה לריש לקיש - דאורייתא, כי קאמרינן - דרבנן.	כי מיבעיא ליה לריש לקיש - דאורייתא, כי קאמרינן - דרבנן.								!					קב.
האומר הרי עלי במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת - מה שהביא הביא וידי חובתו לא יצא זו להביא במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת - הרי זו פסולה.	האומר הרי עלי במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת - מה שהביא הביא וידי חובתו לא יצא זו להביא במחבת והביא במרחשת, במרחשת והביא במחבת - הרי זו פסולה.													קב.
האומר הרי עלי שני עשרונות להביא בכלי אחד והביא בשני כלים, בשני כלים והביא בכלי אחד - מה שהביא הביא וידי חובתו לא יצא	האומר הרי עלי שני עשרונות להביא בכלי אחד והביא בשני כלים, בשני כלים והביא בכלי אחד - מה שהביא הביא וידי חובתו לא יצא													קב.
אלו בכלי אחד והביא בשני כלים, בשני כלים והביא בכלי אחד - הרי אלו פסולין.	אלו בכלי אחד והביא בשני כלים, בשני כלים והביא בכלי אחד - הרי אלו פסולין.													קב.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-קדמה O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	---

מנחות-המנחות והנסכים		Talmud Navigator												
מנחות-המנחות והנסכים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הרי עלי שני עשרונות להביא בכלי אחד והביא בשני כלים, אמרו לו: בכלי אחד נדרת, הקריבן בשני כלים - פסולין, בכלי אחד - כשרין.														קב:
הרי עלי שני עשרונות להביא בשני כלים והביא בכלי אחד, אמרו לו: בשני כלים נדרת, הקריבן בשני כלים - כשרין, נתנו לכלי אחד - כשתי מנחות שנתערבו.														קב:
וצריכא, דאי אשמעינן הך קמיינתא, משום דאמר במחבת וקא מייתי במרחשת, אבל הכא דאידי ואידי במחבת ואידי ואידי במרחשת - אימא ידי נדרו נמי יצא ואי אשמעינן הך, משום דקא פליג להו, אבל התם דלא פליג ביה אימא לא, צריכא.														קב:
מה שהביא הביא וידי נדרו לא יצא	ת"ר: [ת"ק]													קב:
אף ידי נדרו נמי יצא.	רבי שמעון:													קב:
זו להביא במחבת.														קב:
לא קידשום כלי שרת.	והא תניא:													קב:
לא קידשום ליקרב, אבל קידשום ליפסל.	אביי:													קב:
לא שנו אלא שקבען בשעת נדר, אבל בשעת הפרשה לא, כאשר נדרת - ולא כאשר הפרשת.	ואמר אביי:													קב: